

# NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 26

Utgitt 27. juni

1950

|                                                                                                                                                                                                 | Innhold. | Side |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------|------|
| Skr. om bandtvang for hund i Ringeby                                                                                                                                                            | .....    | 525  |
| » om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for Brekstad i Ørland                                                                                                                           | .....    | 526  |
| » om vedtekter til bygningslovens §§ 48 og 62 for Stavern                                                                                                                                       | .....    | 526  |
| Reglem. for regulering av båttrafikken ved Hammerfest sjøflyhavn                                                                                                                                | ..       | 527  |
| Skr. om regulering av byggefeltet ved Rotnes skole og Bjertnæs-bråten i Nittedal                                                                                                                | .....    | 529  |
| » om lukningsvedtekter for utsalgssteder i Hol i Buskerud                                                                                                                                       | .....    | 530  |
| Lov om endr. i § 62 i lov om engangsskatt på formuestigning                                                                                                                                     | .....    | 531  |
| » om forlenget gyldighet av midlert. lov om erverv og bortfraktnings av skip m. v.                                                                                                              | .....    | 532  |
| » om tillegg til lov om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skibe                                                                                   | .....    | 532  |
| » om tillegg til midlert. lov om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring                   | .....    | 533  |
| » om oppretting av et investeringsfond for krigsskade strøk                                                                                                                                     | ..       | 533  |
| Kunngj. om omsetningsavgift på brennevin                                                                                                                                                        | .....    | 534  |
| » om krisetilleggsavgift på øl                                                                                                                                                                  | .....    | 535  |
| Res. om overføring til Sandefjord av deler av Sandar herred                                                                                                                                     | .....    | 535  |
| » om do. til Egersund av deler av Eigersund herred                                                                                                                                              | .....    | 537  |
| » om fastsetting av avgiften av hvaloljeproduksjonen for 1949—50                                                                                                                                | .....    | 539  |
| » om forskr. for frukt-, bær- og grønnsakkonserver                                                                                                                                              | .....    | 540  |
| » om fastsetting av 1) nye regler om samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet og 2) nye forskrifter for behandlingen av søknader om konsesjoner, bevillinger m. v. etter samferdselslova | .....    | 554  |

Skriv frå Landbruksdepartementet.

12. juni.

Hermed vert stadfest vedtak dagsett 29. april 1950 av Ringeby heradstyre, Oppland fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov frå 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er fastsett at alle som er eigar eller innehavar av hund i Ringeby herad skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter, i tida frå 1. april til 1. november.

Dette skal ikkje gjelda hundar som under lovleg jakt vert fylgde på fulltryggjande måte av eigar eller innehavar.

## 13. juni. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 og § 65 i lov om brannvesenet av 15. august 1908 bestemmer departementet at bygningsloven og brannloven skal gjelde for Brekstad i Ørland herred, Sør-Trøndelag fylke, innenfor disse grensene:

Grensen går fra sjøen i grenselinjen mellom Hovde og Brekstad og følger denne opp til bygdeveien Hovde—Kirken og går langs denne i nordlig retning til veikrysset vest for kirken, forbi denne og ned til veikrysset ved «Kleivhaugen». Videre i sørøstlig retning til Viklem veikryss og videre i nordøstlig retning etter riksveien til «Tretenggrøfta» og følger denne i sørøstlig retning til sjøen, som danner grensen mot sørøst.

Grensene er tegnet inn på et kart som blir oppbevart i departementet.

## 13. juni. Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Stavern bystyre i møte 26. mai 1950 om vedtekter til bygningslovens §§ 48 og 62 for Stavern.

Vedtektene lyder så:

Til lovens § 48.

1. Bebyggelse av en eiendom i regulert strøk må ikke finne sted med mindre det til eiendommen fører opparbeidet og godkjent gate i tilfelle forsynt med kloakk etter formannskapets bestemmelse. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 6 meter, heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk som foretas av private, må gjøres etter kommunens forskrifter.

Fra disse bestemmelser kan formannskapet gjøre unntak etter at uttalelse fra bygningsrådet er innhentet. Tomteeierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av kommunen å opparbeide gate og kloakk som nevnt i første ledd.

2. Når kommunen overtar vedlikeholdet skal gategrunn og kloakk uten vederlag overdras til kommunen.

3. Grunneierne skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk. Grunneiernes forpliktelser skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 12 meter og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter.

De regler som gjelder for opparbeidelse av gater følges også 13. juni. når eldre veg inngår i regulert gate.

Refusjonsplikt inntreffer også overfor eier når han ved eldre bygning — etter vedtektens ikrafttreden — foretar så gjennomgripende reparasjoner eller forandringer at bygningen derved etter bygningsrådets skjønn i det vesentlige blir fornyet.

Det samme gjelder for gjenoppføring av bygning etter brann eller annen ødeleggelse.

Tomter som har særskilt bruks- eller matrikelnummer, men som nyttes til f. eks. hage, gårdsplass i tilknytning til hus, arbeids- eller opplagsplass eller lignende, blir med hensyn til krav om veganlegg eller erstatning for utgifter til dette å sidestille med bebygget tomt.

4. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet. Grunneier hvis eiendom ikke støter direkte til den gate som opparbeides, kan pålegges å delta i utgiftene hermed i forhold til den verdauk hans eiendom oppnår ved gateanlegget. Spørsmålet herom avgjøres i tilfelle ved skjønn.

5. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglysing på vedkommende eiendoms folium i panteregisteret.

6. Når særlige grunner foreligger kan bystyret frafalle den refusjon som tilkommer kommunen etter foranstående bestemmelse. Til lovens § 62.

Ikke noe grunnstykke utenfor regulert strøk kan bebygges med mindre det er beliggende ved veg bestemt for offentlig ferdsel eller er tilknyttet en slik ved atkomst som godkjennes av bygningsrådet. Hvis vegen ikke tilhører den som bygger, skal den være varig sikret for ham ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

**Reglement for regulering av båttrafikken ved 14. juni. Hammerfest sjøflyhavn.**

I medhold av lov om havnevesenet av 24. juni 1933 nr. 8, § 8 b, godkjenner Havnedirektøren herved følgende reglement for regulering av båttrafikken ved Hammerfest sjøflyhavn:

Sjøflyhavnens grenser:

I Rypefjord: Rypefjorden innenfor følgende linjer:

Terne skjær, Kirkegårdsøy, Finnøy, Nordmannsbåen, Rypeklubb skjær til retning Melkøy lykt.

14. juni.

Rypklubben rettv. vest.

Den utlagte fortøyningsbøye er rødmalt og merket med hvite nummer.

**I Akkarfjord: Mot øst og nord Kvaløy.**

Mot vest: Linjen Straumen lykt—Grøtneset.

Mot sør: Linjen Kjerringsholmen rettv. øst.

Den utlagte fortøyningsbøye er rødmalt og merket med hvite nummer.

**Reglement:**

I ruteflysesongen og når sjøflyhavnen for øvrig skal benyttes av anløpende fly skal alle fartøyer og båter manøvrere med særlig forsiktighet og under iakttagelse av følgende:

1. Alle fartøyer skal søke best mulig å holde seg i god avstand fra fly, således at disses landing, avgang eller manøvrering ikke hindres eller på noen måte vanskeliggjøres.
2. Alle fartøyer og båter skal holde seg i en avstand av minst 50 meter fra stilleliggende eller fortøyde fly samt under passeringen anvende sakte fart.
3. Flybøyen må ikke benyttes til fartøyer.
4. a. Tillatelse til ankring eller fiske i området må innhentes hos havnefogden eller patruljebåtføreren.  
b. Flytende bøyer eller merker må ikke legges ut i sjøflyhavnområdet.  
c. Styrting eller overbordkasting av flytende gjenstander som er til fare for flytrafikken er strengt forbudt.
5. Det henstilles til alle fartøyer og båter som befinner seg på eller i nærheten av landingsfeltet å holde god utkikk etter patruljebåten som er lett kjennelig ved sine påmalte gule og sorte felter. Når sjøflyging pågår og ellers når forholdene tilsier det, vil patruljebåten avpatruljere sjøflyhavnen og vil herunder:
  - a. Om dagen: Føre et signalflagg med sorte og gule felter.
  - b. Om natten: Påkalle oppmerksomheten med lyssignaler, og ingen fartøyer må da passere flyfeltet uten patruljebåtens tillatelse.
  - c. Om dagen og om natten: Påkalle oppmerksomheten ved bruk av en kraftig sirene eller grønne og røde optiske signaler.
6. Lyssignaler og deres betydning.

Følgende lyssignaler vil bli gitt av patruljebåten til båter og fartøyer på eller i nærheten av feltet:

Fast rødt lys: Stopp øyeblikkelig og vent.

**Blinkende rødt lys:** Forbudt område. Gå utenom start- og landingsfeltet i den retning som angis med flaggsignaler. Returner til utsiden av start- og landingsområdet.

**Fast grønt lys:** Klart, fortsett som stevner.

**Blinkende grønt lys:** Feltet er klart og kan trafikeres.

**Signaler i land:** En kule med sorte og gule felter heist på land angir at start- og landingsfeltet er sperret for trafikk uten spesiell tillatelse fra patruljebåtføreren.

7. Patruljebåtføreren har myndighet som havnebetjent innen sjøflyhavnen og de nærmest omliggende farvann.

Den som innen dette område ikke etterkommer pålegg og direktiver fra patruljebåtføreren eller ikke iakttar bestemmelsene i dette reglement, straffes med bøter og blir ansvarlig for eventuell skade.

8. Dette reglement gjelder fra 20. juni 1950 og inntil videre.

#### Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

14. juni.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Nittedal herredstyre i møte 29. mars 1950 om regulering av byggefeltet ved Rotnes skole og Bjertnæsbråten, gnr. 14, bnr. 15, beliggende langs stasjonsveien i Nittedal herred, Akershus fylke.

Videre stadfester departementet, i henhold til lovens § 3, herredstyrets vedtak s. d. om vedtekter i tilknytning til reguleringen med en del endringer som er foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen i feltet skal være åpen villamessig med bare våningshus inntil 2 etasjer og som ikke skal inneholde mer enn 2 leiligheter.

2. Tomt nr. 1 er reservert til handelstomt som kan bebygges med et 2 etasjes hus med forretningslokaler i første etasje og leiligheter i annen etasje. Grunnmurens høyde over terrenget må ikke være over 0,5 m for denne bygning.

3. Bebyggelsen i feltet skal plasseres slik i forhold til de regulerte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser.

4. Like store takvinkler, ikke over 35° skal gjennomføres for hele feltet.

Bygningene skal ha sadeltak (også uthus).

5. Våningshusenes størrelse bør ikke overstige 100 m<sup>2</sup>.

6. På hver tomt kan det foruten et våningshus også oppføres et frittliggende uthus (garasje) hvis størrelse ikke må overstige

14. juni. 25 m<sup>2</sup> og bare kan oppføres i en etasje med største gesimshøyde 3 meter. Garasje i kjeller for våningshus kan ikke tillates.

7. Mot regulert vei og nabogrenser skal oppsettes 1 m høyt tre-gjerde av 1" × 4" rett avskårne rubord som settes med 6 cm avstand og som anbringes i minst 10 cm høyde over terrenget.

Naboer kan bli enige om å sløyfe gjerder mellom sine eendommer.

8. Ingen tomt må beplantes med trær eller busker som etter bygningsrådets skjønn virker sjenerende for nabo.

9. På det regulerte område må ikke settes i gang industriell eller annen virksomhet eller dyrehold som etter bygningsrådets skjønn kan virke sjenerende for nabo.

10. Bygnings minste avstand fra nabogrense skal være 4 meter.

11. Plass for tørkestativer og søppelbeholdere kan bestemmes av bygningsrådet.

12. Fra foranstående bestemmelser kan bygningsrådet tilstede unntak innenfor rammen av bestemmelser i bygningslov, forskrifter og gjeldende vedtekter.

13. Det er ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som står i strid med reguleringsplanen eller disse vedtekter.

14. For øvrig gjelder bygningslovens bestemmelser, forskrifter og vedtekter for Nittedal over det regulerte område.

15. juni.

#### **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25. juli 1913 om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kgl. resolusjon av 25. april 1924, stadfester departementet det vedtaket som herredstyret i Hol har gjort i møter 27. mars og 1. juni 1950 til ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Hol herred, Buskerud fylke.

Vedtekten lyder så:

#### **§ 1.**

A. Utsalgssteder for varer skal, med dei unnatak som er nemnde nedafør, på syknedagar haldast stengde frå kl. 17 til kl. 9.

Onsdagar kan dei haldast opne til kl. 18. Laurdagar skal det vera stengt kl. 16.

I veka før palmesundag og dei to første dagane i påskeveka og 8 dagar før jul kan det haldast ope til kl. 18, på laurdagar til kl. 17. Jul-, påske-, pinse- og nyttårsaftan til kl. 15.

B. På sun- og helgedagar skal det vera heilt stengt. Likeins 1. og 17. mai.

§ 2. Utsalgssteder der det berre blir selt baker- og konditorvarer og/eller mjølk og fløyte kan på sun- og helgedagar og på 1. og 17. mai haldast opne frå kl. 14 til kl. 16.

Spesialforretningar der det berre blir selt bær og grønsaker, kan i månadene juli og august haldast opne frå kl. 9 til kl. 21 yrkedagar, sundager og på 1. og 17. mai frå kl. 14 til kl. 19. — Utsalsstader som har ein eller fleire kjøpmannsvarer må likevel halda stengjingsvedtektene i § 1.

Nyttårsdag, langfredag, 1. påskedag og 1. juledag skal det likevel vera heilt stengt.

Elles gjeld føresegnene i § 1.

§ 3. I stengjingstida må kundar ikkje sleppast inn. Kundar som er komme inn føre stengjingstida kan likevel ekspederast etter stengjingstid.

§ 4. Desse vedtektene gjeld ikkje utsalsstader der det berre blir selt aviser, reiselektyre, frimerke og skrivesaker.

§ 5. Brot på desse vedtektene blir straffa etter lova. Jfr. straffelova § 339, 2. leden.

Lov om endringer i § 62 i lov av 19. juli 1946 om engangsskatt på formuestigning. 16. juni. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13. mai 1950 sålydende:

## I.

Følgende bestemmelser i lov av 19. juli 1946 om engangsskatt på formuestigning skal lyde slik:

### § 62.

1. Fra 9. september 1945 og inntil 30. juni 1952 eller det tidligere tidspunkt som vedkommende departement bestemmer, kan gjenkjøpsverdien av livsforsikrings- eller livrentepoliser ikke utbetales, stilles som sikkerhet for lån hos selskapet eller andre, eller disponeres over på annen måte, når gjenkjøpsverdien av polisen eller av flere poliser som den forsikrede eller forsikringstageren har i samme selskap, overstiger kr. 10 000.
2. Forsikringssum som på grunn av oppnåelse av den i polisen fastsatte alder forfaller til utbetaling i det tidsrom som er nevnt i første ledd, kan ikke utbetales eller disponeres over på annen måte før 1. juli 1952 eller det tidligere tidspunkt som departementet bestemmer, når forsikringen er tegnet for kortere tid enn 10 år og forsikringssummen eller — i tilfelle den forsikrede eller forsikringstageren har flere poliser i selskapet — forsikringssommene tillagt gjenkjøpsverdien av gjenstående poliser overstiger kr. 10 000.

16. juni. 3. Departementet kan gi nærmere regler om gjennomføringen av  
Nr. 1. bestemmelsene i denne paragraf og gjøre unntak fra bestem-  
melsene.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-  
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 16. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

16. juni. Lov om forlenget gyldighet av midlertidig lov  
Nr. 2. om erverv og bortfraktning av skip m. v. av 5. juli  
1946.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 26. mai 1950 så-  
lydende:

#### I.

I midlertidig lov om erverv og bortfraktning av skip m. v. av  
5. juli 1946 skal § 21, 1. ledd, lyde således:

Denne lov trer i kraft straks og skal gjelde til 1. juli 1952.

#### II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-  
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 16. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

16. juni. Lov om tillegg til lov av 7. juni 1918 om betin-  
Nr. 3. get fritagelse for skatteplikt av assuransege-  
vinst ved forlis eller tap av skibe, med tilleggs-  
lover av 16. juli 1920, 28. juli 1921, 27. juni 1947  
og 2. juli 1948.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3. juni 1950 så-  
lydende:

Lov av 27. juni 1947 om tillegg til lov av 7. juni 1918 om  
betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis

eller tap av skibe, med tilleggslover av 16. juli 1920 og 28. juli 1921, kan nyttes for gevinst som oppbeøres i tiden inntil 30. juni 1952. Nr. 3.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 16. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om tillegg til midlertidig lov av 21. februar 1947 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring. 16. juni. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3. juni 1950 sålydende:

Den frist som er omhandlet i § 2 punkt 1 i midlertidig lov av 21. februar 1947 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring, jfr. tilleggslov av 2. april 1948, utløper ikke i noe tilfelle før utgangen av 1952.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 16. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om opprettning av et investeringsfond for krigsskadde strøk. 16. juni. Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 10. juni 1950 sålydende:

§ 1. Det opprettes et investeringsfond for krigsskadde strøk. Til dette fond overføres 10 mill. kroner fra Kommunenes Krigsskade-fond (lov av 6. juni 1947).

16. juni. § 2. Investeringsfondet har til formål å stille garanti for lån  
Nr. 5. til fremme av sysselsettingstiltak i de krigsskadede strøk.

Garanti kan gis for halvparten av et lån og bare når vedkommende kommune har gjort vedtak om å garantere for den annen halvpart. Overfor långiveren garanterer fondet også at kommunen oppfyller sin garantiforpliktelse.

§ 3. Fondets samlede garantiansvar må ikke overstige 15 mill. kroner.

Mulige tap på garantiene dekkes av fondet.

Fondets kapital anbringes som bestemt for umyndiges midler.

§ 4. Kongen kan gi nærmere bestemmelser om Investeringsfondets virksomhet og forvaltning.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 16. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

16. juni. **Kongelig kunngjøring om omsetningsavgift til statskassen på brennevin fra 1. juli 1950.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 26. mai 1950 gjort dette vedtaket:

Fra 1. juli 1950 skal det betales omsetningsavgift til statskassen av det brennevin som A/S Vinmonopolet selger til bruk her i landet, svarende til 25 pst. av bruttosalgsløpet, avgiften iberegnet.

Unntatt fra denne avgift er sprit som etter spesiell bevilling er tillatt utlevert til teknisk, vitenskapelig, kirurgisk og liknende annet bruk uten betaling av alminnelig tilvirkningsavgift eller toll.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å fritta for omsetningsavgift sprit av minst 94 pst. alkoholstyrke som brukes ved tilvirking til salg av såper, parfymen, toalett vann, hårvann, munnvann, essenser o. l., når spriten inngår som en vesentlig faktor ved framstillingen og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritakelse påkrevd eller beføyd.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette, fritta for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser for øvrig om avgiftens beregning og 16. juni. betaling gis av Finans- og tolldepartementet.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 16. juni 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

**Kongelig kunngjøring om krisetilleggsavgift til 16 juni.**  
statskassen på øl fra 1. juli 1950.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 26. mai 1950 gjort dette vedtaket:

Fra den tid Kongen bestemmer skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen med 28, 52 og 92 øre pr. liter øl henholdsvis for klasse I, II og III.

Avgiften pliktes erlagt av innenlands tilvirker eller ved innførsel fra utlandet. De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft som gjeldende fra 1. juli 1950.

Gitt på Oslo slott 16. juni 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

**Kongelig resolusjon.**

§ 1. Fra 1. juli 1950 overføres til kjøpstaden Sandefjord de deler av Sandar herred som ligger mellom kjøpstadens tidligere grenser og følgende nye grenselinje:

Fra den nåværende bygrense ved planovergangen ved Bommene går den nye grense langs vestsiden av Moveien til Solbakkveien, følger så dennes nordside fram til Solbakken, går derfra opp på åsryggen til nedsatt merke, derfra sørover langs åsryggen til Lasken-

16. juni.

16. juni. veien og videre langs dennes østside til den nåværende bygrense ved Bugårdsbrua.

Fra den nåværende bygrense følger den nye bygrense vest- og sørgrensen for Sandefjords kolonihage fram til krysset av Hans Amundsensgate og Lindgardsgate, således at hele kolonihagen, heri medregnet det ubebyggede areal som ligger nord og vest for innhegningen, innlemmes i byen.

Fra bystein nr. 32 går den nye grense på østsiden av Hystadveien til Stubveien, følger denne over fjellet fram til badehuset på Stub og ut i fjorden således at veien i sin helhet blir liggende innenfor bygrensen.

På byens østside innlemmes det areal som ligger østen- og sønnenfor bebyggelsen langs Breiliveien fram til bekken som går ut i sjøen ved Kamfjordkilen.

§ 2. Den nye grenselinje skal på Sandefjord kommunes bekostning merkes med grensestein ved en åstedsforretning som holdes av personer som Kommunaldepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De områder av Sandar herred som etter § 1 legges til kjøpstaden Sandefjord (byutvidelsesområdene) skal fra 1. juli 1950 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30. juni 1950 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdene.

§ 4. Personer som har hjemstavn i Sandar og som 1. juli 1950 bor eller — hvis de da er flyttet fra herredet — hadde sin siste bopel på byutvidelsesområdene, skal ha sin hjemstavn i Sandefjord.

§ 5. De personer som 1. juli 1950 bor på byutvidelsesområdene, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om kommunal stemmerett anses som bosatt i Sandefjord fra det tidspunkt de sist tok bopel i Sandar herred.

§ 6. De personer som 1. januar 1950 hadde bopel på byutvidelsesområdene, anses ved skattelikningen for budsjettåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 med omsyn til skatteplikt som bosatt i Sandefjord.

Utlikning av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt skal for budsjettåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 foregå ved likningsmyndighetene i Sandefjord og etter de regler som gjelder for Sandefjord i medhold av skattelovgivningen for byene. Vedkommende departement fastsetter for denne likning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av likningen.

§ 7. De som 1. juli 1950 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannsnæring på byutvidelsesområdene, skal ha rett til å

fortsette sin næring i Sandefjord mot å melde seg for politimesteren 16. juni i Sandefjord innen 1. september 1950.

Vedkommende departementet gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 8. Bygninger på byutvidelsesområdene nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdene, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 9. På byutvidelsesområdet skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924.

§ 10. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Sandefjord og Sandar som byutvidelsen måtte gjøre nødvendig.

§ 11. Avgjørelsen av det økonomiske oppgjør mellom Sandefjord og Sandar kommuner treffes ved skjønn.

Skjønnsnemnda skal bestå av tre personer hvorav Kommunaldepartementet oppnevner formannen og fylkesmannen i Vestfold de to øvrige medlemmer. Medlemmene av skjønnsnemnda skal være bosatt utenfor de to interesserte kommuner.

Skjønssaken avgjøres ved begrunnet kjennelse hvor også fastsettes terminene for betalingen av det eventuelle skjønnsbeløp. Skjønnet er endelig. Kommunaldepartementet gir nærmere regler for avholdelsen av skjønnet.

Omkostningene ved skjønnet fastsettes av Kommunaldepartementet og bæres av Sandefjord kommune.

§ 12. Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1950.

### Kongelig resolusjon.

16. juni.

§ 1. Fra 1. juli 1950 overføres til ladestedet Egersund de deler av Eigersund herred som ligger mellom ladestedets tidligere grenser og følgende nye grenselinjer:

- a. En linje rundt Havsøya fra skjæringspunktet mellom den nåværende grense i Lundeelva og djupålen trukket etter djupålen i denne elv mot øst og nord på sørsiden av holmen (Elverhøy) til Slettebøvannet, herfra midtvanns på høyde med avløpet til

16. juni. Eideelva, herfra til midtpunktet på broen over Eideelva, herfra etter djupålen av Eideelva (nord for to holmer) til midtpunktet på jernbanebroen over denne elv, videre etter djupålen til den treffer den nåværende grense i denne elv.

b. En linje trukket fra et punkt midtffjords i den nåværende grense i byfjorden rett nord for Varberget, herfra etter midten av byfjorden og rett mot sørvest til midt i storfjorden, herfra mot sør til et punkt i fjorden rett ut for nordgrensen av det område av prestegårdsområdet som leies av Ryttervigs sildoljefabrikk, herfra østover etter denne grense til den gamle vei (sti) mellom Ryttervig og prestegården, herfra langs denne sti til prestegårdsskiftet, herfra østover i grensen mellom Sigvald Hansens og Karl Rødlunds eiendommer og mellom Sigvald Hansens og gartner Reeds eiendom til Rundevoldsveiens østre side, herfra nordover langs denne veis østre side til vestre grense for Håkon Helvigs eiendom, herfra langs denne og Hans Helvigs eiendoms vestre grense til søndre hagemur til Arstadgården, herfra langs denne mur til vestre hagemur og langs vestre mur til det punkt hvor den planlagte nye vei mellom Arstadgårdens våningshus og Jacob Jacobsens hus bøyer mot nordøst, herfra langs østsiden av denne planlagte vei frem til den nåværende bygrense.

Ved grenseoppgangen skal den nåværende bygrense rettes i den utstrekning der er nødvendig for at byen på egen grunn kan føre fram den regulerte vei opp til prestegårdsområdet og for at hus som nå ligger med en del i byen og en del i herredet i sin helhet kan bli liggende i byen.

§ 2. Den nye grenselinje skal på Egersund kommunes bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer som Kommunaldepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De områder av Eigersund herred som etter § 1 legges til ladestedet Egersund (byutvidelsesområdet) skal fra 1. juli 1950 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under ladestedet. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30. juni 1950 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdet.

§ 4. Personer som har hjemstavn i Eigersund og som 1. juli 1950 bor eller — hvis de da er flyttet fra herredet — hadde sin siste bopel på byutvidelsesområdet, skal ha sin hjemstavn i Egersund.

§ 5. De personer som 1. juli 1950 bor på byutvidelsesområdet, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om kom-

munal stemmerett anses som bosatt i Egersund fra det tidspunkt 16. juni. de sist tok bopel i Eigersund herred.

§ 6. De personer som 1. januar 1950 hadde bopel på byutvidelsesområdet, anses ved skattelikningen for budsjetåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 med omsyn til skatteplikt som bosatt i Egersund.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt skal for budsjetåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 foregå ved likningsmyndighetene i Egersund og etter de regler som gjelder for Egersund i medhold av skattelovgivningen for byene. Vedkommende departement fastsetter for denne likning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av likningen.

§ 7. Bygninger på byutvidelsesområdet nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdet, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 8. På byutvidelsesområdet skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22. februar 1924.

§ 9. De som 1. juli 1950 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannsnæring på byutvidelsesområdet, skal ha rett til å fortsette sin næring i Egersund mot å melde seg for politifullmektigen i Rogaland, adr. Egersund, innen 1. september 1950.

De som 1. juli 1950 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på byutvidelsesområdet, skal ha rett til på dette område å fortsette sin næring mot å melde seg for sorenskriveren i Dalane, Egersund, innen 1. september 1950.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf, og kan i særlige tilfelle dispensere fra følgene av å oversitte ovennevnte frister.

§ 10. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Egersund og Eigersund som byutvidelsen måtte gjøre nødvendig.

§ 11. Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1950.

### Kongelig resolusjon.

I henhold til lov om fangst av hval av 16. juni 1939 § 15, (jfr. endringslov av 27. juni 1947) fastsettes avgiften av hvaloljeproduksjonen i sesongen 1949—50 til kr. 1,20 pr. fat

16. juni.

16. juni. (å 170 kg) hvorav 80 øre pr. fat til Hvalfangstbedriftens Sikringsfond og 40 øre pr. fat til Hvalfangstbedriftens Kontrollavgiftsfond.

Avgiften skal innbetales til Industridepartementets Fangstkontor senest 6 uker etter at Stortinget har godkjent de fastsatte avgiftssatser.

16. juni. **Kongelig resolusjon om forskrifter for frukt-, bær- og grønnsakkonserver.**

(Utferdiget i medhold av lov av 17. juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v., jfr. lov av 24. oktober 1946.)

### I. Alminnelige bestemmelser.

#### A. Definisjoner.

§ 1. *Konserver.* Disse forskrifter omfatter alle konserverte produkter av frukt, bær og grønnsaker, når de er bestemt for salg, omsettes, innføres, utføres eller reklameres.

Med konserverte produkter menes friske frukter, bær eller grønnsaker, som er gjort holdbare ved salting, sukring, tørking, opphetning, hermetisering, frysing, gjæring, bestråling, pressing, kullsyreimpregnering under trykk m. v. eller ved tilsetning av syrer eller syreforbindelser, sauser og liknende, samt godkjente konserveringsmidler.

Forskriftene omfatter også leieframstilling av konserver, som foregår i form av et bytte av råvarer mot konserverte produkter, samt erstatningsmidler for konserver.

I tvilstilfelle avgjør Landbruksdepartementet om en behandlingsmåte blir å betrakte som konservering.

§ 2. *Frukt, bær og grønnsaker.* Som frukt, bær og grønnsaker regnes i disse forskrifter det som etter vanlig språkbruk forstås med frukt, bær og grønnsaker, så vel dyrkede som ville, herunder tomater, agurker, gresskar, meloner, nyper, erter, bønner og rotvekster samt poteter. Det samme gjelder kryddervekster — som karve, dill, timian, persille, selleri og liknende. Når en i disse forskrifter nytter betegnelsen planter og plantedeler, forstås hermed så vel trær, busker og urteaktige planter som frukt, bær, røtter m. v.

#### B. Råvarer og tilvirking.

§ 3. *Råvarer.* Produkter som omfattes av disse forskrifter, skal — såfremt det ikke senere er spesielt bestemt noe annet — være tilvirket av friske råvarer, som er hele, skåret, knust, presset eller på annen måte oppdelt.

Det må ikke nyttes råvarer som kan virke uheldig på produktets utseende, lukt eller smak.

Råvarene skal vaskes grundig før tilvirkingen. Vaskingen kan unnlates for råvarer som kan ta skade av den. Men i så fall må dyrking og høsting være foregått på slik måte at de er fri for urenske. De må også være fri for stilker, hams, rottrevler og andre plantedeler som i alminnelighet ikke brukes eller ikke er nødvendige for varens videre behandling eller utseende.

§ 4. *Tilvirking.* Tilvirkingen skal foregå under iakttagelse av streng renslighet, og skal for øvrig tilfredsstille de hygieniske krav som stilles. Så vel tilvirking som emballering, merking, oppbevaring og transport av varene skal foregå slik at de ved omsetning m. v. framtrer som velbehandlede og gode handelsvarer. Varene må med hensyn til utseende, lukt, smak og konsistens tilfredsstille de krav som vanlig stilles til varer av vedkommende art.

Foruten å tilfredsstille fordringene i disse forskrifter, skal de nevnte varer tilfredsstille fordringene i «Alminnelige forskrifter om tilvirking og omsetning av næringsmidler m. v.»

Det er forbudt å pakke om eller tappe om ferdige varer. Unntatt herfra er ompakking eller omtapping som foretas i en konserveringsbedrift.

Er ferdig vare pakket om eller tappet om av en annen bedrift enn den som har tilvirket varen, skal merkingen inneholde en tilleggsbetegnelse: «Pakket om (tappet om) av .....».

Varene må ikke inneholde giftige stoffer i helseskadelige mengder. Av arsen må de ikke inneholde større mengde enn 0,1 mg As, av bly ikke større mengde enn 0,2 mg Pb og av kopper ikke større mengde enn 5 mg Cu, alt i 100 g av varen, hva enten de stammer fra sprøytemidler, fra emballasje eller er kommet i varen på annen måte.

Landbruksdepartementet kan gi bestemmelser om varenes tørrstoffinnhold.

§ 5. *Emballasje.* Landbruksdepartementet kan gi bestemmelser om emballasjens form, størrelse, utseende og materialets art.

Det kan herunder gis bestemmelser om stempeling i emballasjen av tilvirkerens navn eller et innregistrert nummer eller kode.

Salg av konserver av frukt og bær i løs vekt er forbudt.

#### C. Tilsetninger.

§ 6. *Søting.* Når det ikke særskilt er bestemt noe annet, kan det til søting bare nyttes sukker (sakarose).

I stedet for sukker kan det helt eller delvis brukes glykose (stivelsessukker, glykosesirup) på vilkår av at varen på etiketten påføres tilleggsbetegnelsen «Tillaget med glykose». Dog er tilsetning av inntil 12 g glykose i 100 g råvare tillatt uten deklarerings.

16. juni. Det er tillatt å sette til kunstig søtingsstoff, når varen er bestemt til sykekost eller til dietisk bruk på vilkår av at tilsetningen og øyemedet er angitt i merkingen (se «Alminnelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v.»).

§ 7. *Fargestoffer.* Det er — såfremt det ikke nedenfor er gjort unntak herfra — forbudt å tilsette disse varer kunstige eller naturlige fargestoffer (herunder koppersalter). Unntatt er tilsetning av ugiftige naturlige fargestoffer utvunnet av planter og plantedeler, herunder saft. Landbruksdepartementet kan dispensere fra denne bestemmelse.

§ 8. *Pektinpreparater og andre fortykningsmidler.* Ved tilvirkningen kan tilsettes pektinpreparater eller natriumalginatpreparater.

a. Pektinpreparatene må ikke inneholde synlige deler av de materialer som de er tilvirket av, og må ikke inneholde andre syrer enn vinsyre, sitronsyre eller melkesyre. Disse syrer må med hensyn til renhet tilfredsstille fordringene i den norske farmakopø.

Heller ikke må de inneholde andre gelédannende stoffer enn pektin, således ikke gelatin, agar-agar eller traganth, og heller ikke tilsatte naturlige eller kunstige farger.

Landbruksdepartementet fastsetter hvilke kvaliteter og mengder av pektinpreparater som kan tilsettes.

For varer som er bestemt til sykekost eller til dietisk bruk og som er tilvirket uten sukker eller med mindre sukker enn til vanlig vare, må innholdet av pektin som skyldes tilsatt pektinpreparat, ikke overstige 1 g i 100 g ferdig vare.

b. Natriumalginatpreparatene (tilvirket ved utluting av brunalgene tang og tare med natronlut eller soda) må være godkjent av Landbruksdepartementet.

Disse preparater må bare nyttes i slike mengder at tørrstoffinnholdet av natriumalginatpreparatet i 100 g ferdig vare ikke overstiger 0,5 g.

c. Andre gelédannende stoffer eller fortykningsmidler kan av Landbruksdepartementet tillates på nærmere vilkår.

§ 9. *Syrer.* Det kan ved tilvirkning av konserver tilsettes bly og arsenfri vinsyre, sitronsyre eller melkesyre i en mengde av inntil 0,2 g i 100 g ferdig vare for saft, syltetøy m. v. og inntil 0,5 g i 100 g ferdig vare for fruktgelé.

§ 10. *Eddik.* Det er tillatt å tilsette eddik som tilfredsstiller fordringene i «Forskrifter om eddik».

§ 11. *Krydderier.* Tilsetning av krydderier er tillatt på vilkår av at de tilfredsstiller kravene i «Forskrifter om krydderier».

§ 12. *Vann.* Ved tilvirkingen kan vann bare tilsettes, når det 16. juni er nødvendig av tekniske grunner eller for å oppløse hjelpestoffer.

Det tilsatte vann må ikke utgjøre større mengde enn tilsvarende det som dampes bort under tilvirkingen.

For syltede produkter av Citrus-frukter og nyper gjelder særlige regler for vanntilsetning.

Vannet skal tilfredsstille kravene til drikkevann.

§ 13. *Konserveringsmidler.* Til konservering kan brukes enten benzoesyre eller natriumbenzoat eller paraoxybenzoesyreetyltester, paraoxybenzoesyrepropyltester, blandinger av disse estre eller disses natriumforbindelser.

Varer som er tilsatt konserveringsmiddel, skal påføres tilleggsbetegnelsen «Gjort holdbar med godkjent konserveringsmiddel».

Mengden av benzoesyre må ikke overskride 150 mg i 100 g ferdig vare (naturlig forekommende benzoesyre medregnet) og ikke over 90 mg av de nevnte estre i 100 g ferdig vare.

Når en vare inneholder små mengder konserveringsmiddel som stammer fra halvfabrikata eller råmaterialer som er konserverert med et enkelt av de godkjente konserveringsmidler, kan tilleggsbetegnelsen sløyfes, hvis varen ikke inneholder over 35 mg benzoesyre, 20 mg av de ovennevnte estre eller 10 mg svovelsyring i 100 g av varen.

Det er forbudt å tilsette svovelsyring eller andre konserveringsmidler i den ferdige vare enn de før nevnte. Dog kan råmaterialer og halvfabrikata konserveres med svovelsyring, men den ferdige vare må da ikke inneholde over 10 mg fri og bundet svovelsyring i 100 g av den ferdige vare.

Flytende pektinpreparater på fat som selges til bruk i fabrikker og liknende, kan til konservering tilsettes inntil 150 mg svovelsyring i 100 g av varen. Tilleggsbetegnelsen skal da ha samme utstyr som varebetegnelsen, og mengden av tilsatt svovelsyring skal angis i tilleggsbetegnelsen i mg svovelsyring i 100 g av varen. Pektinpreparater som inneholder over 50 mg svovelsyring i 100 g av varen, må ikke selges til forbruker.

*D. Merking og reklame.*

§ 14. *Merking.* Varer som går inn under disse forskrifter, skal så vel på den indre som den ytre emballasje være forsynt med en merking som skal inneholde varebetegnelsen («Ripssaft», «Jordbær-syltetøy», «Eplegelé», «Hermetiske erter» osv.), produsentens firmanavn og produksjonssted, samt de tilleggsbetegnelser som er påbudt i disse forskrifter. Standardiserte varer kan dessuten med Land-

16. juni. bruksdepartementets samtykke merkes med standardbetegnelsen. Det er forbudt i merkingen å innta andre ord og angivelser, således ord som «Ekte», «Prima», «Rene», «Naturlig», «Naturvare» osv. Ikke noe ord i merkingen skal ha mindre bokstavhøyde for de små bokstaver enn 3 mm, og ikke noe ord skal ha så stor bokstavhøyde som varebetegnelsen og ikke mer framtrædende farge og utstyr enn denne. For små pakninger på inntil 150 g kan minste bokstavhøyde være 2 mm.

I merkingen kan påbys angitt nettovekt, produksjonstid, sort og kvalitet.

Er konserver framstillet av 2 eller flere slags råvarer, skal det — hvis intet annet er bestemt — på etiketten være angitt hvilke slag som er nyttet til varen i større mengder enn 5 % og likeledes mengdeforholdet mellom dem i prosent av det samlede råvareinnhold.

Alle ord i merkingen skal ha lett leselige bokstaver og være trykt med farge som tydelig avviker fra bunnfargen.

Innførte ferdige varer skal foruten den foran påbudte merking på norsk språk, være merket «Utenlandsk».

Bilder, tegninger og liknende er bare tillatt når de ikke er egnet til å gi misvisende inntrykk av varens innhold.

Det er forbudt i merkingen av erstatningsmidler å nytte bilder, tegninger og liknende av planter og plantedeler.

I stedet for den merking som er påbudt i denne paragraf, kan varer som utføres, merkes på en slik måte som er tillatt i det land varene utføres til.

§ 15. *Reklame.* I reklame er det forbudt å nytte andre varebetegnelser enn de som forskriftene fastsetter, og å nytte uttrykk, bilder, tegninger osv., som kan gi misvisende inntrykk av varens opprinnelse og innhold.

Det er likeledes forbudt å angi egenskaper ved varen som den ikke har.

#### *E. Melding.*

§ 16. Tilvirkere av konserver og erstatningsmidler for konserver plikter innen 1 måned etter at disse forskrifter er trådt i kraft eller etter at produksjonen er opptatt, å gi melding om dette til Landbruksdepartementet med angivelse av hvilke varer som tilvirkes.

Unntatt herfra er de bedrifter som har produksjonstillatelse etter gjeldende bestemmelser om konserveringsbedrifter for frukt, bær og grønnsaker.

*F. Kontrollavgift.*

16. juni.

§ 17. Enhver som tilvirker for omsetning varer som går inn under disse forskrifter, skal svare en avgift på 0,5 % av omsetningsbeløpet for disse varer til dekning av utgiftene ved kontrollen av varene, bedriftene m. v.

De nærmere bestemmelser om avgiftenes oppkreving og innbetaling m. v. gis av Landbruksdepartementet.

*G. Kontroll m. v.*

§ 18. Landbruksdepartementet kan utferdige nærmere bestemmelser om gjennomføringen og kontrollen med overholdelsen av disse forskrifter, og kan i særskilte tilfelle dispensere fra dem.

For produkter som ikke er nevnt i disse forskrifter, kan Landbruksdepartementet gi særlige bestemmelser.

*II. Særbestemmelser.**A. Saft av frukt, bær og grønnsaker.*

§ 19. *Definisjon av saft.* Saft er i disse forskrifter de flytende bestanddeler av frukt, bær eller grønnsaker, når de uten noen tilsetninger er framstillet av disse råmaterialer ved pressing eller på annen liknende måte — med eller uten gjæring og/eller koking på forhånd. Saft skal ved omsetningen ikke være mer konsentrert enn den tilsvarende saft i nypresset tilstand.

§ 20. *Varebetegnelser for saft.* Saft skal med de nedenfor nevnte unntak gis varebetegnelsen saft med tilføyelse av navnet på det frukt-, bær- eller grønnsakslag som den er tilvirket av, f. eks. «Eplesaft», «Bringebærsaft», «Tomatsaft».

Betegnes saft med et bestemt frukt-, bær- eller grønnsakslags navn, må saft av andre slag ikke være tilsatt i større mengde enn høyst 5 g i 100 g av saften før sukker er tilsatt.

I saft som betegnes med 2 frukt-, bær- eller grønnsakslags navn, skal det av hvert av de saftslag som navngis, være minst 40 g i 100 g av saften før sukker er tilsatt. Slik saft kan dessuten være tilsatt inntil 5 g i 100 g av en tredje slags saft.

Andre blandinger av saft skal ha varebetegnelsen «Blandet saft», «Husholdningssaft» eller «Grønnsakssaft». Eple- og/eller pæresaft må ikke utgjøre mer enn 30 g i 100 g av blandingen. For denne safttype må i merkingen ikke brukes bilder av frukt, bær, grønnsaker eller blomster m. v.

Rabarbrasaft skal gis varebetegnelsen «Rabarbrasaft». Den må ikke inneholde annen saft i større mengde enn 5 g i 100 g av saften

16. juni. før sukker er tilsatt. I merkingen for rabarbrasaft må ikke brukes bilder av andre planter en rabarbraplanten.

Rabarbrasaft må ikke brukes som tilsetning til annen saft.

§ 21. *Tilsetninger til saft* (jfr. §§ 6—13).

a. *Sukring av saft*. Er det til saft ikke satt sukker, skal varen gis tilleggsbetegnelsen «Usukret». Er saften tilsatt sukker, skal varen gis tilleggsbetegnelser. Når mengden av det tilsatte sukker er 20 g i 100 g av den ferdige vare, betegnes den «Lett sukret». Er mengden av det tilsatte sukker 30 g i 100 g av varen, betegnes den «Sukret». Er mengden av det tilsatte sukker over 50 g i 100 g av varen, skal den betegnes «Sterk sukret».

b. *Pektinspaltende ensympreparater*. Slike preparater kan tilsettes saft under tilvirkingen.

§ 22. *Alkoholinnholdet i saft*. Alkoholinnholdet i saft må ikke være større enn 1 g i 100 g av saften før sukker er tilsatt.

§ 23. *Most*. Med most menes i disse forskrifter en vare som er tilvirket av frukt eller bær ved pressing uten forutgående gjæring eller oppvarming og uten tilsetning av konserveringsmidler.

Most må gjøres holdbar ved pasteurisering eller ved filtrering gjennom kimtette filtrer. Denne vare skal gis varebetegnelsen «Most» sammen med navnet på det frukt- eller bærslag som den er tilvirket av, f. eks. «Eplemost». For øvrig gjelder for most bestemmelsene for saft i § 20. Most kan tilsettes sukker i en mengde som svarer til høyst 10 g i 100 g av den ferdige vare, dog uten at dette kan anføres i merkingen. Andre tilsetninger er forbudt.

§ 24. *Saftkonsentrat*. Med saftkonsentrat menes en vare som er tilvirket ved sterk konsentrering av saft og uten tilsetning av andre stoffer. Minst  $\frac{2}{3}$  av vannet i saften må være fjernet ved vakuuminndamping, utfrysing eller en annen metode som blir godkjent av Landbruksdepartementet. Denne vare skal gis varebetegnelsen «Saftkonsentrat», eventuelt «Saftpulver» eller «Tørrmost», hvis varen er et tørt pulver.

I en tilleggsbetegnelse skal angis, i overensstemmelse med § 20, hva slags saft som er konsentrert, samt den tekniske metode som er brukt og konsentreringsgraden, f. eks. «Vakuuminndampet blåbær-saft. Inndampet til  $\frac{1}{6}$  av det opprinnelige volum».

B. *Frukt- og bærkonserver (unntatt saft)*.

1. *Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé*.

§ 25. *Definisjoner m. v.* Syltetøy er en vare som er tilvirket av hel, grovskåret eller grovknust frukt og bær samt sukker ved opphetning.

Ved tilvirking av syltetøy må brukes minst 50 g frukt eller bær 16. juni. til 50 g sukker.

Rørt (råsyltet) frukt og bær er en vare som er tilvirket av hel, grovskåret eller grovknust frukt og bær samt sukker uten opphetting.

Ved tilvirking av rørt frukt må brukes minst 50 g frukt eller bær til 50 g sukker.

Rørt frukt kan fratas inntil 20 g saft pr. 100 g ferdig vare, når dette er nødvendig for å forbedre varens konsistens.

Fruktgelé er en vare som er tilvirket av saft eller vannuttrekk av frukt og bær samt sukker. Vannuttrekk av epleskall kan også brukes.

Til uttrekk av frukt, bær eller epleskall må ikke brukes mer enn 25 g vann til 100 g frukt, bær eller skall.

Fruktgelé skal være klar. Det er tillatt å ha hele eller oppdelte frukter eller bær i geléen.

Ved tilvirking av fruktgelé må brukes minst 40 g saft og/eller uttrekk av frukt og bær til 60 g sukker.

De varer som er nevnt i denne paragraf, kan ikke være tilvirket av mer enn 2 frukt- eller bærslag.

§ 26. *Varebetegnelser.* Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé skal være betegnet med navnet/navnene på det/de frukt- og bærslag som er brukt ved tilvirkingen og med det navn som varen får etter definisjonene i § 25, f. eks. «Tyttebærsyltetøy», «Rørt (eller «Rørte») tyttebær», «Eplegelé». I stedet for betegnelsen «syltetøy» kan brukes «Syltet» foran det/de brukte frukt- og bærslags navn, f. eks. «Syltet bringebær».

Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé, som betegnes med 2 fruktarters navn, skal være tilvirket av minst 30 g frukt eller bær av hver av de navngitte slag i 100 g i alt brukt frukt og bær og/eller saft.

Det frukt- eller bærslag som utgjør en større del av varen, skal være nevnt foran det slag som utgjør en mindre del.

Syltetøy, rørt frukt og fruktglé kan dog være tilvirket med den ene av de 2 fruktarter i en mengde ned til 20 g i 100 g frukt, bær og/eller saft, hvis det i betegnelsen inngår ordet «med» foran navnet på den fruktart som det er brukt minst av, f. eks. «Tyttebærsyltetøy med epler». Den fruktart som det er brukt minst av, kan da være til stede i finknust tilstand (jfr. for øvrig § 14).

§ 27. *Farging.* Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé kan til farging av varen tilsettes inntil 5 g saft av et annet frukt- eller bærslag i 100 g i alt brukt frukt, bær eller saft.

Når det er nødvendig for varens utseende, kan jordbær- og bringebærsyltetøy tilsettes ikke giftig kunstig farge på vilkår av at merkingen gis tilleggsbetegnelsen «Tilsatt kunstig fargestoff».

16. juni.

## 2. Marmelader m. v.

§ 28. *Definisjoner m. v.* Varer som ikke tilfredsstiller kravene til syltetøy, rørt frukt eller fruktgelé, men som med eller uten sukkertilsetning er tilvirket som disse av frukt, bær eller rabarbra, og som det ikke er fjernet mer enn 50 g saft fra pr. 100 g frukt eller bær, eller av saft eller tørket frukt som tilfredsstiller kravene i § 29, skal som varebetegnelse ha ett av navnene «marmelade», «pålegg», «dessert», «kakefyll», «sirup», «grøt», «masse», «mos» og navnet på det/de frukt- eller bærslag som varen er framstillet av.

Er varen tilvirket av mer enn 2 frukt- eller bærslag, skal den betegnes «Blandet marmelade», «Husholdningsmarmelade», «Frukt-marmelade» eller «Bærmarmelade» og tilsvarende for de andre foran nevnte varebetegnelser. Epler og/eller pærer må ikke forekomme i større mengder enn 30 g i 100 g av varen før sukker er tilsatt.

Rabarbra må ikke brukes sammen med andre råvarer i marmelade (jfr. for øvrig § 14).

Varene kan tilsettes andre ugiftige naturlige fargestoffer enn de som er nevnt i § 7, og ugiftige kunstige fargestoffer på vilkår av at varen påføres tilleggsbetegnelsen «Tilsatt kunstig farge».

Ved tilvirking av disse varer av tørket frukt og bær kan tilsettes så meget vann at varens vanninnhold blir det samme som når varen tilvirkes av vedkommende frukt- eller bærslag i frisk tilstand.

Varer som er tilvirket uten sukkertilsetning, skal gis tilleggsbetegnelsen «Usukret».

Ved tilvirking av marmelade av Citrus-frukter må brukes minst 30 g frukt — befridd for kjerner — til 70 g sukker. Det kan under tilvirkingen tilsettes vann, men mengden av det tilsatte vann i den ferdige vare må ikke overstige 60 g pr. 100 g Citrus-frukt. Den ferdige vare må ha gelékonsistens. Skallene skal snittes i strimler.

Ved tilvirking av marmelade av frukt og bær som ikke er Citrus-frukt, må brukes minst 50 g frukt til 50 g sukker.

Ved tilvirking av marmelade av nyper må mengden av tilsatt vann i den ferdige vare ikke overstige 40 g pr. 100 g nyper.

§ 29. *Tørket frukt og bær.* Tørket frukt og bær skal være tørket så meget at de er holdbare. De kan være tilsatt små mengder sukker eller koksalt.

Tørket frukt og bær kan under tilvirkingen blekes med svovelsyring på vilkår av at innholdet av svovelsyring i vare som utleveres til forbrukere, ikke er større enn 100 mg i 100 g av varen.

Det er forbudt å behandle tørket frukt og bær med vann eller vanddamp for å øke varens vekt, for å forbedre dens utseende eller i annen hensikt.

Det er forbudt å utby til salg eller omsette tørket frukt og bær 16. juni. som er brent under tørkingen eller som er mugnet eller bedervet på annen måte.

Nypepulver skal framstilles av tørkede nyper som er fri for frø. Det skal klassifiseres i 2 klasser, hvorav kl. 1 skal inneholde minst 1 000 mg ascorbinsyre i 100 g nypepulver ved levering fra fabrikk, mens kl. 2 skal inneholde fra 500—1 000 mg ascorbinsyre i 100 g nypepulver ved levering fra fabrikk.

Tørkede nyper som uten frø inneholder mindre enn 500 mg ascorbinsyre i 100 g, kan ikke nyttes til framstilling av nypepulver.

Emballasjen for nypepulver skal tydelig merkes med produktjonsår og med klassenummer etter innholdet av ascorbinsyre. Emballasjen skal være vanddampstett.

§ 30. *Hermetik frukt og bær.* Hermetisk frukt og bær er hel eller i stykker oppdelt frukt og bær, som er gjort holdbar ved oppheting i den lufttette pakning hvori de omsettes.

Hermetisk frukt og bær skal tilfredsstille kravene i forskrifter om hermetiske matvarer.

Hermetisk frukt og bær som er tilvirket av et frukt- eller bærslag, skal benevnes med dette frukt- eller bærslags navn. Er den tilvirket av 2 eller flere slag, skal den benevnes enten med de brukte slags navn slik at en fruktart som utgjør en større del av varen, nevnes foran en fruktart som utgjør en mindre del, eller med et navn som er alminnelig brukt for vedkommende vare, f. eks. «Frukt-salat». Frukt- og bærslagets navn må da ikke brukes i varebetegnelsen.

§ 31. *Dypfrossen frukt og bær.* Dypfrossen frukt og bær er hel, oppdelt eller knust frukt og bær som er gjort holdbare ved frysing ved lav temperatur. Varene må være effektivt gjennomfrosne, og må oppbevares ved lavere temperatur enn  $-15^{\circ}$  C og ikke gis anledning til tining før ved bruken. Varer som er tint, må ikke fryses på nytt. Produktene pakkes i vanddampstett emballasje.

§ 32. *Kandiserte fruktvarer m. v.* Denne paragraf omfatter følgende varer:

- Frukt og bær som er gjort holdbar ved behandling med sukkerlake (kandisert frukt).
  - Frukt og bær som er bestemt til å brukes til pynt (cocktailbær og liknende).
  - Varer tilvirket av saft eller finknust frukt og bær og sukker med fast konsistens og oppdelt i stykker (fruktpasta og likn.).
- Frukt som er bestemt til å brukes til pynt, kan blekes med svovelsyring. Slik vare kan tilsettes væske med naturlige eller kun-

16. juni. stige smak- og luktestoffer. Hvis disse varer benevnes med frukt- og bærslags navn, skal de være tilvirket av bare de frukt- og bærslag eller saft av de frukt- og bærslag som er nevnt i betegnelsen.

*C. Grønnsakkonserver (unntatt saft).*

§ 33. *Varebetegnelser m. v.* Grønnsakkonserver skal i varebetegnelsen ha navnet/navnene på det/de grønnsakslag som utgjør hovedbestanddelen av varen, og dessuten en betegnelse som angir hvorledes varen er tilvirket, som f. eks. «Tomatpuré», «Saltede snittebønner», «Tørket spinat» osv. Hermetiske grønnsaker kan dog betegnes med bare grønnsakslagets navn, f. eks. «Snittebønner», «Sylteagurker», «Margerter», «Pillerter» osv.

Grønnsakkonserver som er tilvirket av 2 eller flere slag, skal på etiketten for den nærmeste emballasje angi mengden av de forskjellige slag blandingen består av (jfr. § 14).

Varer som alminnelig benevnes «Pickles», «Piccalilli» eller «Suppegrønnsaker», kan betegnes med disse navn i stedet for de ovenfor nevnte betegnelser, når varen er i overensstemmelse med det som vanlig menes med disse betegnelser. Andre varebetegnelser må være godkjent av Landbruksdepartementet.

§ 34. *Hermetiske grønnsaker.* Hermetiske grønnsaker er hele, oppdelte eller findelte (passerte) grønnsaker som er gjort holdbare ved opphetning i den lufttette pakning hvori de omsettes.

Hermetiske grønnsaker skal tilfredsstillende forordningene i «Forskrifter om hermetiske matvarer m. v.»

Tørkede grønnsaker (f. eks. tørkede erter) tillates ikke brukt til hermetisering.

Nettoinnholdet av grønnsaker i pakningen skal angis på den nærmeste emballasje.

Hermetiske «suppegrønnsaker» skal bestå av blandinger som må være godkjent av departementet. De kan omsettes under vanlig brukte betegnelser som «Julienne» eller «Macedoine». Suppegrønnsaker skal ikke inneholde annet enn vanlige grønnsaker, herunder av kryddervekster minst 10 %.

Innholdet av de forskjellige slag angis i merkingen, hvis ikke departementet har fastsatt hva blandingen skal bestå av.

§ 35. *Saltede grønnsaker.* Saltede grønnsaker er hele eller skårne grønnsaker, konserverte ved tilsetning av en viss mengde koksalt. Det må ikke nyttes større mengder koksalt enn det som er nødvendig for konserveringen.

Saltede grønnsaker må ikke inneholde deler av grønnsaker som har gjennomgått overflategjæring (aerob gjæring) eller ha merkbare mengder av muggsopp eller forråtnelsesbakterier.

§ 36. *Gjærede grønnsaker.* Gjærede grønnsaker er hele eller 16. jun. skårne grønnsaker som har gjennomgått en melkesyregjæring. De kan være tilsatt koksalt, sukker, karve, dill og liknende krydder, samt eddik.

For øvrig gjelder også her det som er nevnt under § 35, 2. avsnitt. De skal ha tydelig surreaksjon.

§ 37. *Syltede grønnsaker (grønnsakkompott).* Syltede grønnsaker er en vare som er tilvirket av hele eller skårne grønnsaker med tilsetning av sukker (sakarose) eventuelt tilsatt eddik eller de i § 9 nevnte organiske syrer.

§ 38. *Grønnsakpuré.* Grønnsakpuré er grønnsaker, knust til en ensartet masse med grøtaktig konsistens, og gjort holdbar ved opphetting, frysing eller tilsetning av konserveringsmidler.

Tomatpuré skal holde minst 25 % tørrstoff bestemt ved refraktometer-metoden.

§ 39. *Tørkede grønnsaker.* Tørkede grønnsaker skal være tørket så meget at de er holdbare. De må ikke inneholde over 12 % vann, og kan under tilvirkingen blekes med svovelsyring på vilkår av at innholdet av svovelsyring ikke er større enn 100 mg i 100 g av varen.

Det er forbudt å behandle ferdig tørkede grønnsaker med vann eller vanndamp for å øke varens vekt, for å forbedre dens utseende eller i annen hensikt.

Tørkede suppegrønnsaker må ikke inneholde blad av forbeter, førsukkerbeter og rabarbra. Det må heller ikke inneholde over 5 % gulrotblad eller blomkålblad. Innholdet av kryddervekster må utgjøre minst 15 %, og minst 60 % må være vanlige grønnsakslag.

Svelleevnen kan angis i merkingen.

§ 40. *Pressede grønnsaker.* Pressede grønnsaker er varer som er presset under høyt trykk til plater, slik at en vesentlig del av vannet er fjernet, eventuelt i forbindelse med opphetting.

§ 41. *Dypfrosne grønnsaker.* Dypfrosne grønnsaker er hele, oppdelte eller knuste grønnsaker som er gjort holdbare ved frysing ved lav temperatur. Varene må være effektivt gjennomfrosne og må oppbevares ved lavere temperatur enn  $\div 15^{\circ}\text{C}$ , og ikke gis anledning til tining før ved bruken. Varer som er tint, må ikke fryses på nytt. Produktene pakkes i vanndamptett emballasje.

§ 42. *Grønnsaker i eddik, sennepsaus eller andre sauser.* Grønnsaker i eddik, sennepsaus eller andre sauser er grønnsaker gjort holdbare ved nedlegging i de nevnte stoffer.

Den brukte eddik må tilfredsstillende fordringene i «Forskrifter om eddik».

16. juni.

*D. Pektin.*

§ 43. *Pektinpreparater* skal inneholde minst 2,5 g pektin i 100 g. Ved innhold av pektin forstås her den mengde kalsiumpektat som pektinpreparatet gir ved kjemisk analyse.

Ved salg skal det på varen eller pakningen gis opplysning om pektinpreparatets innhold av pektin og eventuelt vinsyre, sitronsyre eller melkesyre. (Andre syrer må ikke forekomme.)

Pektinpreparat som er betegnet med navnet på en plante eller plantedel, skal være tilvirket av den plante eller plantedel som er angitt i betegnelsen.

Pektinpreparater må ikke utbys til salg, omsettes eller reklameres med bruk av bilder av planter eller plantedeler. Med omsyn til konserveringsmidler se § 12 (se for øvrig § 8).

*E. Erstatningsmidler for frukt-, bær- og grønnsakkonserver.*

§ 44. Varer som er bestemt til eller egnet til å erstatte produkter som omhandlet under II A, B og C i disse forskrifter, men som ikke fyller de krav som er stillet til disse produkter, eller som ikke er tilvirket av frukt, bær eller grønnsaker, må ikke omsettes, innføres, utføres eller reklameres under bruk av navn og betegnelser på norsk eller fremmed språk som inneholder varebetegnelsen (eller deler av denne) på noen av de i særbestemmelsene nevnte konserver.

Heller ikke må nyttes bilder av planter og plantedeler eller ord hvori frukt, bær eller grønnsaker eller sortsnavn innen disse på norsk eller fremmed språk går inn.

Varene skal gis en betegnelse som er vanlig brukt og som henwyder på deres framstilling, anvendelse, utseende eller konsistens.

Tilvirkerens eller oppfinnerens navn eller et av Landbruksdepartementet godkjent fantasinavn kan gå inn i varebetegnelsen, forutsatt at dette ikke inneholder navnet på planter eller plantedeler, navnet på en av de i § 1 nevnte konserver, eller tydelige avledninger av slike ord på norsk eller fremmed språk.

Varene kan, hvis ikke annet er bestemt, tilsettes kunstige smak og aromastoffer samt andre ugiftige naturlige fargestoffer enn de som er nevnt i § 7 eller kunstige fargestoffer mot at dette deklarerer på etiketten med «Tilsatt kunstig smak(aroma)stoff» eller «Tilsatt naturlige (kunstige) fargestoffer».

Av de i § 9 nevnte syrer kan tilsettes inntil 0,3 g i 100 g ferdig vare.

Landbruksdepartementet kan gi tillatelse til å nytte kunstige søtingsmidler mot deklarerings: «Tilsatt kunstig søtstoff». Varer

som er tilvirket uten sukker, skal gis tilleggsbetegnelsen «Usukret». 16. juni.  
For sukret vare gjelder bestemmelsene i § 21.

Tilsetninger for øvrig blir som nevnt i de alminnelige bestemmelser §§ 6—13.

### 1. Erstatningsmidler for saft (II A).

§ 45. *Erstatningsmidler som inneholder saft, men derimot ikke kunstige smakstoffer.*

a. *Frukt-, bær- og grønnsakdrikk.* En vare som er framstillet av frukt, bær eller grønnsaker, men som ikke tilfredsstiller kravene i § 20, skal betegnes med navnet på vedkommende frukt-, bær- eller grønnsakslag med tilføyelse av ordet «drikk» (f. eks. «Blåbærdrikk», «Tomatdrikk»). Det samme gjelder varer som er framstillet ved fortynning av saftkonsentrat av et enkelt frukt-, bær- eller grønnsakslag opp til saftens opprinnelige vanninnhold, og som ikke inneholder andre tilsetninger enn de som er tillatt for saft.

b. *Limonade.* Med limonade menes en vare som, uten å tilfredsstille kravene til saft etter disse forskrifter, er tilvirket av konsentrater av Citrus-frukter ved fortynning opp til saftens eller fruktmassens opprinnelige vanninnhold. Denne vare skal gis betegnelsen «Limonade» sammen med navnet på den Citrus-frukt som er brukt ved tilvirkingen, f. eks. «Appelsin-limonade», «Citron-limonade».

c. *Likøreksktrakter og kremer som inneholder saft.* Likøreksktrakter og kremer som er tilvirket av frukt eller bær eller av de under § 20 nevnte varer, og som ikke er tilsatt andre stoffer enn de som er tillatt etter § 44, kan gis en varebetegnelse som inneholder navnet på den frukt- eller bærart som svarer til varen, f. eks. «Kirsebærlikøreksktrakt».

d. *Alkoholfri vin tilvirket ved gjæring av saft med påfølgende avdamping av alkoholen.*

Når en vare er tilvirket ved gjæring av saft, eventuelt fortynninger av konsentrert saft, med påfølgende avdamping av alkoholen, kan varen gis en betegnelse som inneholder navnet på det frukt- eller bærslag som svarer til varen, f. eks. «Alkoholfri eplevin», «Alkoholfri gravensteinvin».

§ 46. *Erstatningsmidler tilvirket med kunstige smakstoffer.*

a. *Sommerdrikk, leskedrikk.* Saftlignende varer tilvirket med kunstig smakstoff eller slik at de ikke tilfredsstiller kravene til de i § 45 a og b nevnte varer, skal ha varebetegnelsen «Sommerdrikk» eller «Leskedrikk».

16. juni. b. *Likøreksrakt, kremer*. I merkingen må ikke forekomme ordene saft, frukt og bær eller omskrivninger, avledninger eller sammenstillinger av slike ord på norsk eller fremmed språk.

Merkingen for de under a og b nevnte varer skal inneholde tilleggsbetegnelsen «Tilsatt kunstig smakstoff (aroma)».

De under a nevnte varer må ha så stor konsentrasjon av smak- og fargestoffer at 1 volum-del kan tynnes ut med 7 volum-deler vann uten at smak, lukt og farge blir for lite framtreddende eller at den blir uklar.

§ 47. *Erstatningsmidler for saftkonsentrater*. Som erstatningsmidler for saftkonsentrater kan omsettes varer, framstillet med kunstig smakstoff, som har så stor konsentrasjon av kunstige smak- og fargestoffer at 1 volum-del av den kan fortynnes med minst 30 volum-deler vann for å få en vare som smaker og lukter godt.

Varene skal gis varebetegnelsen «Konsentrert leskedrikk». I en tilleggsbetegnelse angis det fortynningsforhold som egner seg.

De i § 9 nevnte syrer kan tilsettes i så store mengder i den ferdige vare at den etter uttynningen ikke inneholder over 0,3 g i 100 g fortynnet vare.

## 2. *Erstatningsmidler for andre konserver (II B og C).*

§ 48. For varer som er bestemt til å erstatte produkter som omhandlet i II B og C, kan Landbruksdepartementet gi nærmere bestemmelser så vel hva deres sammensetning som kvalitet m. v. angår.

## III. *Straffebestemmelser, ikrafttreden.*

§ 49. *Straffebestemmelser*. Overtredelse av disse forskrifter eller av bestemmelser som er utferdiget i medhold av dem, straffes med bøter.

§ 50. *Ikrafttreden*. Disse forskrifter trer i kraft fra 1. juli 1950. Fra samme tid oppheves «Forskrifter om frukt- og bær-saft samt erstatningsmidler for saft» (kgl. resolusjon 27. mars 1936) og «Forskrifter for syltetøy, marmelade m. v.» (kgl. resolusjon 6. august 1948), med senere endringer.

I tiden inntil 1. juli 1951 er det tillatt å nytte beholdninger av etiketter som var lovlige før ikrafttredelsen av disse forskrifter.

## 16. juni. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 3, punkt 8 og § 25 i lov om samferdsla av 11. juli 1947 fastsettes

- 1) nye regler for samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet og

2) nye forskrifter for behandlingen av søknader om konsesjoner, 16. juni, bevillinger og andre løyver etter loven om samferdsla av 11. juli 1947  
i samsvar med Samferdselsdepartementets forslag i foredrag av 16. juni 1950.

Forslagene lyder så:

## Regler for samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet.

### § 1. Samferdselsnemndas oppgave og myndighetsområde.

Samferdselsnemnda er et organ for samordning og utvikling av samferdslen i fylket. Nemnda har avgjørende myndighet i den utstrekning det er fastsatt i lov om samferdsla av 11. juli 1947 og forskrifter gitt i medhold av denne og fungerer for øvrig som rådgivende organ for fylkesadministrasjonen og Samferdselsdepartementet, likesom den på eget initiativ tar opp og fremmer samferdselsaker som angår dens område.

### § 2. Nemndas organisasjon.

1. Nemnda sammensettes og velges som fastsatt i samferdselslovens § 3.
2. Valget holdes på første fylkesting etter hvert kommunevalg. Medlemmenes funksjonstid løper fra 1. juli.
3. Antallet av medlemmer fra fylkets byer og fremgangsmåten ved valg av dem, fastsettes av Samferdselsdepartementet.
4. Ved valg av medlemmene skal det has for øye at hovednæringene (herunder kan regnes transportnæringen) i fylket får sine målsmenn.
5. Distriktsrepresentanter for Statens samferdselsetater skal innkalles til nemndas møter. De fratrer ved sakenes avgjørelse.
6. Representanter fra distriktets skipsruteselskaper eller fag- og yrkesorganisasjoner på samferdslens område, skal varsles om møter hvori nemnda skal behandle saker som vedrører disse selskaper eller organisasjoner. Dessuten kan representanter for kommunikasjonsnemnder og andre gis anledning til å møte i den utstrekning sakenes art tilsier det, og formannen finner det hensiktsmessig. Således tilkalte representanter fratrer ved sakenes avgjørelse.
7. Medlemmene av nemnda og tilkalte representanter etter nr. 5 og 6 har taushetsplikt i samsvar med samferdselslovens § 4.

### § 3. Møter og vedtak.

1. Formannen sammenkaller møter når han finner det nødvendig eller det forlanges av fylkesmannen eller mer enn halvparten av medlemmene.

16. juni. 2. Nemnda er vedtaksfør når mer enn halvparten av medlemmene er møtt fram. Dens vedtak er gyldig når flertallet av de møtende medlemmer har stemt for det. I tilfelle av stemmelikhet avgjøres saken ved formannens stemme.

3. Nemndas vedtak kan innankes for departementet av den vedtaket direkte angår, og av nemndas medlemmer. Nemnda fastsetter ankefrist. Anken har oppsettende virkning med mindre forskriftene har fastsatt eller departementet uttrykkelig har bestemt annerledes.

4. Over nemndas forhandlinger føres protokoll. Den skal kort redegjøre for hvem som har møtt, hva saken gjelder og klart formulere det endelige vedtak som treffes. I viktigere saker eller når det ventes at vedtaket vil bli påanket, gjøres protokolleringen mer utførlig, med referat av hovedpunktene under den diskusjon som måtte ha funnet sted. Utskrift sendes nemndas medlemmer og varmenn, distriktsrepresentantene for Statens samferdselsetater, samt departementet.

#### § 4. Ugildhet.

1. Når et medlem av samferdselsnemnda ved avgjørelsen av en sak vil kunne få personlig særfordel, tap eller ansvar av betydning, trer vedkommende medlem ut som ugild ved behandlingen av saken. Det samme gjelder når avgjørelsen vil kunne skaffe sådan personlig særfordel, tap eller ansvar for et medlems ektefelle eller for noen som er i slekt med medlem i opp- eller nedstigende linje eller sidelinje så nærstående som søsken eller like nær besvogret.

2. Et medlem anses også ellers som ugild når det foreligger andre særegne omstendigheter som er skikket til å svekke tilliten til hans uhildethet.

3. Når det reises spørsmål om et medlem bør tre ut som ugild, avgjør samferdselsnemnda dette, men vedkommende medlem tar ikke selv del i avgjørelsen av spørsmålet.

4. Selv om et medlem ikke kan regnes for ugild etter ovenstående bestemmelser, kan samferdselsnemnda på anmodning frita det for å delta i behandlingen av en sak når vedkommende på grunn av personlige forhold ikke står helt fritt ved avgjørelsen av saken.

#### § 5. Samferdselskonsulenten.

Den av Samferdselsdepartementet tilsatte samferdselskonsulent skal være sekretær for nemnda. Han skal forestå den daglige ledelse av nemndas kontor, herunder forhåndsbehandle og avgi selvstendig innstilling til samferdselsnemnda i saker som denne skal behandle. Samferdselsnemnda kan bemyndige samferdselskonsulenten til å treffe midlertidige avgjørelser på nemndas vegne. Sådanne avgjørelser skal forelegges nemnda på første møte til godkjenning.

§ 6. *Samarbeid med andre samferdselsorganer.* 16. juni.

1. Samferdselsnemnda må samarbeide med andre samferdselsnemnder i saker av felles interesse, slik at en så vidt mulig får en ensartet behandling av de forskjellige samferdselssaker. I dette øyemed sendes rapporter og oppgaver til andre nemnder som antas å ha interesse av vedkommende saker. I saker av vesentlig betydning for flere fylker kan det holdes fellesmøter til behandling av sakene.

2. Nemnda og de innstillende myndigheter samarbeider med statens samferdselsinspektører etter nærmere regler som fastsettes av departementet.

3. Samferdselsnemnda skal til enhver tid søke å holde seg orientert om de kommunikasjonsspørsmål som vedkommer fylket. Alle kommunikasjonsnemnder, ruteselskaper eller organer som arbeider med samferdselssaker — herunder Norges Statsbaner og stats- eller statsunderstøttede selskaper — plikter å holde nemnda underrettet om tiltak som antas å ha betydning for nemndas arbeide med regulering av samferdselen.

§ 7. *Utferdigelsen av konsesjons- og bevillingsdokumenter m. v.*

Løyvedokumenter som utferdiges av nemnda, paraferes ordinært av samferdselskonsulenten og underskrives av formannen. Nemnda kan dog gi samferdselskonsulenten fullmakt til å underskrive på nemndas vegne. Nemndas daglige korrespondanse for øvrig underskrives av samferdselskonsulenten, i særlige tilfelle av formannen, med mindre samferdselsnemnda bestemmer en annen ordning.

§ 8. *Statistikk.*

Det forutsettes at nemnda for sitt område utarbeider og holder à jour en fyldig samferdselsstatistikk som ved siden av annet statistisk materiale kan tjene som grunnlag for nemndas vurdering, bl. a. for å oppnå en riktig tilpasning mellom transportbehov og transportkapasitet.

§ 9. *Kontroll.*

1. Nemnda skal påse at det føres kontroll med overholdelsen av samferdselsloven og de bestemmelser som er gitt i medhold av den.

2. Nemnda skal påse at det føres kontroll med at de avgifter som er pålagt konsesjonshavere m. v. blir betalt.

§ 10. *Rett til å kreve opplysninger.*

I den utstrekning det er nødvendig av hensyn til samferdselsstatistikken eller kontrollen med overholdelsen av samferdselsloven

16. juni. og bestemmelser gitt i medhold av den, har samferdselsnemnda fullmakt til, innenfor sitt område, å kreve avgitt opplysninger i henhold til samferdselslovens § 4.

§ 11. *Skyss- og kostgodtgjørelse.*

1. Medlemmer av nemnda tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse etter regulativet for offentlige tjenestemenn, å utrede av fylkeskassen. Dersom fylkestinget fastsetter at medlemmene av nemnda skal ha arbeidsgodtgjørelse utredes denne av fylkeskassen.

2. Fylkeskassen har krav på refusjon fra vedkommende bykasse for sine utlegg angående byrepresentantene, jfr. bestemmelsene i departementets «Regler for valg av byrepresentanter til samferdselsnemnda» I punkt 7 og II punkt 4 i departementets rundskriv nr. 2/1947 S til fylkesmennene, datert 7. august 1947.

§ 12. *Ikrafttreden.*

Disse regler gjelder fra 1. juli 1950. Fra samme tid oppheves de ved kgl. resolusjon av 12. desember 1947 gitte «Regler for samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet».

Forskrifter for behandlingen av søknader om konsesjoner, bevillinger og andre løyver etter loven om samferdselsloven av 11. juli 1947.

§ 1. *Alminnelige bestemmelser om innsendelse av søknader.*

1. Alle søknader etter samferdselsloven skal med det unntak som følger av nr. 2 i denne paragraf, sendes samferdselsnemnda i det fylke hvor eller hvorfra søkeren skal drive sin virksomhet.

Søknader om konsesjon, bevilling eller fartstillatelse skal skrives på særskilte skjemaer som er utarbeidet av Samferdselsdepartementet, og i det antall nemnda forlanger. Søknad om rutekonsesjon skal som regel være ledsaget av kartslette i like mange eksemplarer som søknaden.

2. Norges Statsbaner sender sine søknader om rutekonsesjoner til Samferdselsdepartementet som ekspederer dem videre til vedkommende samferdselsnemnder.

§ 2. *Søknad om bilrutekonsesjon eller om fornyelse av sådan.*

1. Samferdselskonsulenten skal forelegge innkomne søknader til uttalelse for fylkets vegsjef, politimesteren i det politidistrikt hvorfra søkeren skal drive sin virksomhet, N.S.B.s distriktsadministrasjon, den stedlige avdeling av Norges Rutebileier-Forbund samt i den

utstrekning nemnda finner det formålstjenlig for andre offentlige myndigheter, private yrkesorganisasjoner og foretakender hvis interesser antas å bli berørt av ruten. Videre skal søknader forelegges for de kommuner i fylket som ruten skal gå gjennom. I den utstrekning det kan skje uten å forsinke saken vesentlig bør den sendes kommunene etter at alle forannevnte uttalelser er innhentet og med disse som vedlegg.

Når det gjelder kommuner som ruten bare kjører gjennom uten å oppta eller avsette passasjerer eller gods, gir samferdselskonsulenten vedkommende ordfører melding om søknaden med underretning om at sakens dokumenter bare vil bli tilstillet kommunen såfremt den krever å få avgi uttalelse.

2. Når alle uttalelser er innhentet, utarbeider samferdselskonsulenten sin innstilling og forelegger saken for nemnda til avgjørelse.

3. Når det gjelder søknad om bilrutekonsesjoner som omfatter flere fylker, skal samferdselskonsulenten sende gjenpart til nemndene i de øvrige fylker til behandling som nevnt under nr. 1. Nemndenes uttalelser sendes tilbake til den samferdselskonsulent hvorfra saken er kommet.

4. Søknad som skal avgjøres av departementet behandles først av vedkommende samferdselsnemnd som foreskrevet under nr. 1—3 og sendes deretter til departementet med nemndas innstilling. Departementet sender sin avgjørelse til samferdselsnemnda i det fylke hvorfra virksomheten skal drives, og sørger også for at nemndene i de øvrige fylker som ruten angår blir underrettet om avgjørelsen.

### § 3. *Søknad om bevilling for transport med motorvogn uten rute eller fornyelse av sådan.*

1. Samferdselsnemnda kan bestemme at ledige bevillinger skal kunngjøres og likeledes at fortegnelse over søkerne skal kunngjøres eller legges ut på nemndas kontor.

2. Samferdselskonsulenten skal forelegge innkomne søknader for politimesteren, vegsjefen og de stedlige yrkesorganisasjoner av drosje- eller lastebileiere og sjåførere, og i den utstrekning nemnda finner det formålstjenlig for andre interesserte, f. eks. bedrifter eller ruteinnehavere. Deretter forelegges saken med uttalelse for kommunen.

3. Når alle uttalelser er innhentet, utarbeider samferdselskonsulenten sin innstilling og forelegger saken for nemnda til avgjørelse.

4. Ved utferdigelsen av et bevillingsdokument skal spesielle vilkår for bevilgingen påføres dokumentet.

16. juni. § 4. *Søknad om godkjenning av transportsentral.*

1. Søknad om godkjenning av transportsentral sendes nemnda med vedlagt organisasjonsplan. Nemnda påser at organisasjonsplanen bygger på den av departementet vedtatte normalplan og at eventuelle avvikelser finnes begrunnet.

2. I forbindelse med godkjenningen oppnevnes et medlem av sentralens styre med varamann.

3. Under utøvelsen av nemndas myndighet til å frita bevillingshavere fra plikten til å stå tilsluttet en transportsentral, er det hensynet til praktiske vanskeligheter ved å opprettholde forbindelsen med sentralen på grunn av stor avstand og lignende som må være avgjørende. Det er dog forutsetningen at den som er fritatt, i visse henseender skal sokne til en bestemt sentral, således når det gjelder oppgaver om transporten. Bevillingshaverens forhold til sentralen skal framgå av bevillingsdokumentet.

§ 5. *Søknad om tillatelse til utleie av motorvogn uten fører.*

Samferdselskonsulenten sender innkommet søknad om utleietillatelse til politimesteren i det politidistrikt søkeren skal drive sin virksomhet, til uttalelse. I den utstrekning samferdselsnemnda finner det formålstjenlig, kan en søknad også forelegges yrkestransportorganisasjonene eller andre til uttalelse. Nemnda treffer avgjørelse etter innstilling fra samferdselskonsulenten.

§ 6. *Søknad om godkjenning av rutebilstasjon eller godssentral.*

Søknad om godkjenning på opprettelse og drift av rutebilstasjon eller godssentral skal forelegges kommunen, fylkets vegsjef og politimesteren til uttalelse før samferdselsnemnda treffer avgjørelse.

§ 7. *Søknad om rutekonsesjon for fartøy eller fornyelse av sådan.*

1. Når det gjelder søknad om konsesjon på rute som ikke strekker seg ut over fylkets grenser, eller søknad om fornyelse av sådan, skal samferdselskonsulenten, i den utstrekning nemnda finner det formålstjenlig, forelegge søknaden for kommuner, ruteselskaper og andre innen fylket hvis interesser kan antas å bli berørt av ruten. Samferdselskonsulenten utarbeider deretter sin innstilling og framlegger saken i nemnda til avgjørelse.

2. Når det gjelder rute som strekker seg inn i det ene eller begge nabofylkene, men ikke utenfor disse, forholdes på samme måten som nevnt under nr. 1 med hensyn til innhenting av uttalelser. Dessuten innhentes uttalelser fra samferdselsnemndene i vedkommende nabofylker, hvorefter samferdselskonsulenten avgir innstilling

til nemnda. Når nemndas uttalelse foreligger sendes saken videre 16. juni til Samferdselsdepartementet (kystfartskontoret).

3. Når det gjelder rute som strekker seg lenger enn nevnt foran i nr. 2, sender samferdselskonsulenten søknaden til departementet (kystfartskontoret) med sådan uttalelse som nemnda finner å kunne gi for sitt vedkommende. Departementet innhenter andre nødvendige opplysninger og uttalelser, og underretter samferdselsnemndene om den avgjørelse som blir truffet.

### § 8. *Søknad om bevilling til å drive løs fraktfart eller fornyelse av sådan.*

Før samferdselskonsulenten gir sin innstilling og nemnda avgjør søknaden, skal uttalelser innhentes på samme måten som foreskrevet i § 7 nr. 1.

Gjelder det fart som skal gå over områder under andre samferdselsnemnder, kan i den utstrekning nemnda finner det formålstjenlig, uttalelser innhentes også fra disse nemnder.

### § 9. *Søknad om fartstillatelse for fiskefartøy eller fornyelse av sådan.*

Søknad behandles på samme måten som foreskrevet i § 8.

### § 10. *Søknad om autorisasjon som kystskipsmekler.*

Søknad sendes Samferdselsdepartementet, Samferdselsavdelingen med nemndas innstilling.

### § 11. *Rute- og transportområder.*

1. Rute- og transportområder fastsettes i forbindelse med tilståelsen av konsesjon, bevilling eller fartstillatelse. De skal være angitt sammen med andre særlige vilkår i løyvedokumentene.

2. Forslag om endringer behandles på samme måten som søknader. Såfremt endringene, etter samferdselsnemndas skjønn er mindre vesentlige, kan saken behandles og avgjøres av samferdsnemnda eller midlertidig av samferdselskonsulenten, såframt nemnda har gitt ham fullmakt hertil, uten at de vanlige uttalelser behøver å innhentes.

3. Henstillinger fra kommuner og trafikanter om trafikeringsav nye rutestrekninger, eller forlengelse av eksisterende, skal forelegges til uttalelse for det eller de selskaper som ansees nærmest til å oppta denne trafikk, og i den utstrekning samferdselsnemnda finner det formålstjenlig for offentlige myndigheter og institusjoner eller private yrkesorganisasjoner og foretagender som foreskrevet i § 2. Finner nemnda at det med hjemmel i samferdsels-

16. juni. lovens § 21 nr. 4 bør pålegges en bestemt konsesjonshaver å oppta slike ruter, sendes begrunnet forslag herom til departementet som avgjør saken.

### § 12. Ruteplaner — Takster.

1. Ruteplaner for bilruter og skipsruter skal være godkjent av de samme myndigheter som har gitt konsesjonen, eller den disse bemyndiger. Ruteplaner for statsunderstøttede ruter fastsettes endelig av departementet.

2. Samferdselskonsulenten har rett til å møte i distriktets tilsynskommisjon for Norges Statsbaner under behandlingen av rutesaker. Han kan forlange å bli tilstillet de ruteforslag som sendes tilsynskommisjonen.

3. Dersom samferdselsnemnda finner at noen av de flyruter distriktet har er uhensiktsmessige, sendes melding herom til departementet med begrunnet forslag til endringer.

4. Takster for transport av personer og gods med motorvogn eller fartøyer fastsettes innenfor rammen av gjeldende prisforskrifter.

### § 13. Varigheten av konsesjoner, bevillinger og fartstillatelser.

1. Konsesjonsperioden fastsettes under hensyntagen til vedkommende foretagendes kapitalinnsats og omstendighetene ellers i det enkelte tilfelle. Den må ikke overstige 20 år, men bør vanligvis ikke være kortere enn 10 år med mindre særlige grunner taler for kortere periode.

2. Bevillingsperioden for motorvogn, leievogn, drosje, turbil, fastsettes vanligvis til 5 år. For fartøy i løs fraktfart fastsettes bevillingsperioden under hensyntagen til vedkommende fartøys størrelse og alder, vanligvis til ikke under 5 år og ikke over 10 år.

3. Fartstillatelse gis for inntil ett år om gangen.

### § 14. Tilbakekalling av gitt løyve eller godkjenning.

1. Hvis vilkårene ikke blir overholdt kan samferdselsnemnda tilbakekalle konsesjon, bevilning, fartstillatelse eller godkjenning som den selv har gitt. I den utstrekning samferdselsnemnda finner det formålstjenlig kan den innhente uttalelser fra andre offentlige myndigheter, yrkesorganisasjoner og private foretagender før den treffer sin avgjørelse.

2. Hvis nemnda mener at tilbakekalling bør skje av annen grunn enn nevnt under punkt 1, sendes begrunnet forslag med innhentede uttalelser til departementet til avgjørelse etter samferdselslovens § 21 nr. 3.

§ 15. *Anke.*

16. juni.

Anke over nemndas vedtak skal være skriftlig begrunnet. Ankeerklæringen stiles til Samferdselsdepartementet, men sendes til den samferdselsnemnd hvis avgjørelse angripes. Nemnda innhenter nødvendige tilleggsopplysninger eller uttalelser. Hvis den ikke beslutter å omgjøre sitt tidligere vedtak, sender den ankeerklæringen og sakens dokumenter til departementet med nemndas uttalelse. Anke over vedtak som omhandlet foran i § 14 nr. 1, har ikke oppsettende virkning.

§ 16. *Frister.*

Når nemnda sender en sak til behandling eller uttalelse, kan den sette tidsfrist for besvarelsen. Når nemnda gir en søker melding om et vedtak, skal den samtidig oppgi en rimelig ankefrist.

§ 17. *Ikrafttreden.*

Disse bestemmelser gjelder fra 1. juli 1950. Samtidig oppheves kgl. resolusjon av 30. januar 1948 om forskrifter vedrørende behandlingen av søknader om bilrutekonsesjon eller bevilling for ervervsmessig transport med motorvogn uten rute.

|                                                                                          |     |
|------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| lov om endr. i lov om forbud mod udlandingers fiskeri paa norsk sjøterritorium           | 571 |
| om endr. i lov om sild- og brislingfiskeriene                                            | 572 |
| om endr. i Lov om Handelsregistre, Kuras og Prokura                                      | 573 |
| om mellombeis tillegg til lov om arbeidstvist                                            | 573 |
| om endr. i lov om alderstrygd                                                            | 575 |
| om formues- og inntektsskatt til Svalbard og om avgift av skatt som utføres fra Svalbard | 576 |
| om vegavgifter m. v.                                                                     | 577 |
| om sjømannsskatt                                                                         | 579 |
| om tillavgifter                                                                          | 582 |
| om forskr. om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår                                       | 583 |
| om off. tilsyn med anlegg i Holtavassdraget i Nør-Trøndelag                              | 583 |
| om fredningstiden for småhval i 1950                                                     | 583 |
| om avgift ved omsætning av egg                                                           | 583 |
| Sk. om vedtekter til bygningsloven for Lunner og Raa bygningssk. distrikter              | 583 |

Bestemmelser, gitt av Landbruksdepartementet, om endring 15. juni 1949.  
Bestemmelser om omsetning m. v. av temmer av 10. november 1949.

I. Den prosentats som er fastsat  
Bestemmelser om omsetning m. v. av temmer av 10. november 1949, forhøyes fra 2 til 3 %.

II. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.

